

A LEGOLCSÓBB MAGYAR ELCZLAP. — FELELŐS SZERKESZTŐJE: A ZÖLD ÖRDÖG.

Kiadó tulajdonos:

BARTALITS IMRE.

MEGJELENIK HAVONKÉNT KÉTSZER,
a hó 1-jén és 16-án.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 2 frt.
Fél évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST,

VIII. Eszterházy-utca 12. sz.

HIRHEDT SAKTEREK ARCZKÉPEI.

X.

HOITSY PÁL.

(Képpel az első oldalon.)

A sakterpárt csillagvizsgálója, a ki miután jobban ért az égiekhez, mint a földiekhez, — és folyvást figyelemmel kíséri a csillagok politikáját, maga sem tudja már maholnap önmagáról, hogy idelelt a földön voltaképen miféle politikát is követ? No de mit is törődik ő vele!? Elég nagy feje van ahhoz Eötvös Károlynak, hogy utmutatóul szolgáljon számára a politikai gondolkozásban. Már pedig ő Eötvösnek tántoríthatlan hive. Számára az a tengely a mely körül forog, érezvén jól, hogy biz az eléggé meg van kenve, s így könnyű körülötte a forgás. Ha Eötvös áttalálna csapni tulságos zsidószerezetből a kormánypártra, akkor biztosak lehetünk abban, hogy Hoitsy lesz az a Vénusz, a mely utána a láthatáron ünnepélyes átvonulását fogja ugyanoda megtartani, s ha Eötvös, mint fiastyúk egy külön önálló csoportot öhajt a jövő országgyűlésen maga köré gyűjteni, akkor bizonyára Hoitsy Pál lesz az egyik csirkeje. No de fel is tudja őt használni Eötvös a saját mamelukjának, s valahányszor csak a zsidók érdekében merész ostromot kísért meg, mindannyiszor

Hoitsyt használja réstörő kosfejül. Sokan vetették már föl azt a kérdést, hogy voltaképen mi hasznát veszi Hoitsy csillagvizsgálásának az országgyűlés? Hát biz az annak épenséggel semmit, de igen is annál nagyobb hasznát veszi a sakterpárt, a mely őt bizonyos jóslatok és jóvendölésekkel bizza meg; így mikor még a czeplédi esetnek hira sem volt, már Ugron Gábornak előre megjósolt egy szakajtó záptojást, csupán azt nem bírta kiérteni az égi jelekből, hogy neki is juttatnak vagy fél szakajttal. A napokban Eötvös Károly bizta őt meg azzal, hogy olvassa ki a csillagokból, vajjon fog e mandátumhoz jutni, vagy sem? Hoitsy azonnal hozzáfogott műsereivel az égi testek szemléléséhez, és a mint így a feltett kérdésre kereste a választ, rémületére megjelent a láthatáron egy fügét mutató kéz. Most nincs egészen tisztában azzal, hogy vajjon e csodás égi jel Eötvös Károlynak szól-e vagy neki? Mert ugyanakkor a saját mandátuma iránt is kérdést intézett. Mi azt hisszük, biz az mindkettőjüknek szól.

MOCSÁRYÁDA.

Szólt Mocsáry Kecskeméten
Büszkén, kényesen:
Vagy a zsidóké leszek, vagy
Inkább eselem!

Mert csak az az igaz virtus,
Mire hogyha kell,
Keresztény szeretet helyett
Jordán pénz felel.

Azután meg nincs is már több
Igaz honfi vér,
A mi van is a szivemben,
Bizony mit sem ér.

Ámde azért kiátkozok
Minden hű magyart,
Nem is negyvenyolezas, a mig
Hiven összetart.

Veszekedni, marni kell itt
Egymás elveit,
Ugy éri el a zsidó majd
Könnyen terveit.

Én vagyok a megtestesült
Csalhatatlanság,
Mégis alig hallgat reám
A nép manapság.

Inkább hallgat jóra való
Antiszemitát,
Pedig ez elv a konyhára
Ugyan mit sem ád.

Csupán sakter politika
A tökéletes,
Attól lesz majd pesti házam,
Öteteletes.

Föl tehát a választásra
Magyar szolgál had;
Legyen tied majd a konczból
A mi megmarad!

Igy dörgé el a programját
Lajos a Mocsár,
És azóta nincs egyetlen
Szavazója már.

Ganalléber Rebeka az ú Regina leányához

Nincs szebb, mint a korteskedés. Kedvünk szerint válogathatunk a férfiakban. Úk úgy is már eleget válogathattak mi bennünk, ideje már, hogy egyszer mi kerekedjünk felül. A ki felül van, az úgy sem keveredhetik bajba. De te ezt édes Regina leányom még nem érted! Nekünk mint a thátaléban mondta honzsidőleány kötelességünk a kóser képviselőjelöltek mellett szívvel, lélekkel korteskedni. Regina leányom! Jól dülleszt ki szivedet, mert a lelkeddel azt úgy sem teheted. Jer menjünk ki az Erzsébet sétányra ott tholálkozhatol Wahrmannal, a híres doellisztal, hátha meginvítal minket egypár diszlüvésre. Szeretem látni, mikor a nagy férfiak a czentrumot etlalálják. Mikor Wahrmann Istóczyra létt, akkor nem volt a saját pisztolya a kézében, azért volt vele oly annyira ügyetlen, de mielőttünk meglásd, nem fog csütörtököt mondani a piskelesze.

Igaz-e, hogy most már a piskeleszeket mind hátulról töltik meg?

Igen vannak olyanok, a melyeket hátul töltenek meg és előlről sülnek el, de némely fegyvernél ez megfordítva áll.

Az utóbbit magam is tapasztaltam a papánál.

Ha már ennyire belejöttünk a lövöldözésbe, hát akkor menjünk el ma inkább a lövöldébe, ott épen a másik kóser jelölt, az Útvös Károly tart ágyuzást a józan politikai gondolkozás ellen.

Mit? ágyuja van? Jaj akkor én félek tőle.

Ne félj the attól az ágyutól, mert az már a mióta beszeszték neki Nyiregyházán, sem előlről sem hátulról nem bírja magát elsülni.

Akkor hát mért nevezi magát mégis oly politikai kanonirnak?

Mert az Egyetértésbe mindig a saját térdén írja a czikket és ekkor kanonir.

Úgy-e zsidó ez az Útvös Károly?

Nem az, de a mi az áttérési szertartásokat illeti, azoktól minden ceremónia megtartása nélkül az lehetne.

De hát mit szeretnek rajta akkor a mi hitsorsosaink?

Hiszen nem szeretik.

És mégis megválasztják?

Epen azért kell megválasztani. Thodod leányom Magyarországon az antiszemitáknak mindig útni kell valakit, hogy tehát az úttek jóra való zsidót ne érjenek, azért kell a páholás ön személyéveli felfogásra Eötvüst előre küldeni.

Hátha nem bírja el?

Nagy hunczut ő! Elbírja addig, a meddig mi zsidók győzni fogjuk az úttek följát mindég arannyal betakarni.

Kell-e még Budapestben másért is korteskednünk?

Igen, hisz a kormánypárti jelöltek is mind a mi embereink, kivéve Paulert, ez az egy miniszter is azért nem tart velünk, mert az igazságot képviseli, a miből mi nem igen szoktunk fenytő ügyeiben kérni. No de annál inkább velünk tart a mérsékelt ellenzéki Dezidériusz Szilágyi, a kit megcsodálni siessünk azonnal a „Fehér ló”-ba.

Úgyan mit gondolsz? Nem illik nekünk abba menni.

Ha illik neki naponként abban ebédelni, vacsorálni, korteskedni, mulatozni, akkor nekünk is illik őt abban megbámulni.

Kár hogy nem választott magának inkább fakó lovat.

A tótokkal tart, a kik fehér loért adták el az országot.

○ is árul tán valamit?

Igen, az elveit.

Vegyuk meg.

Ne bántsd leányom! Maga is megvallá a multkor, hogy nagyon körtünetes.

Hentaller és dr. Rác.

Hentaller: No úgy-e megmondtam, hogy ne menj a kerületembe, mert a szolgabíró nem fog beereszteni!?

Dr. Rác: Csakhogy téged meg az ily erőszakoskodások után a nép nem fog beereszteni.

Eötvös Károly legujabb maszkja.

Orromat megnövesztettem,
És a pájeszem;
A zsidóknak kedveskedni
Van elég eszem.

Büszkén húzom félre a szám,
S görbe lábaim,
Mert kezdenek valósulni
Minden vágyaim.

Ám, ha akarják a zsidók,
En zsidó leszek;
Kaczagányul a hátamra
Két nyulbórt veszek.

Kalpagomra lúdtól jön csak,
Vagy egy hagymaszár,
Csatjaim és kardom úgy is
Thalmi arany már.

Szóval minden hamis rajtam,
Kívül és belül;
Csak azzal a mandátummal
Ne állnék csehül!

A KERESZTÉNY ANYÁKHOZ.

*Ne engedjétek férjeteget sakterre szavazni,
Ugy sem fog az nektek soha irgalmazni!*

Bülc Náthán

— a politikai állapotokról —

Jobb dolga még soha nem volt a zsidónak Magyarországon, mint napjainkban. Kormánypárt mérsekelt ellenzék és szélsőbal vetélkednek magukat kitüntetni a mi szeretetünkben. Még annyi dicséretet soha nem hallott a zsidó nemzet, mióta csak létezik, mint most kap a nagy politikusoktól, a kik minden áron elakarják az országgal hitetni, hogy egyedül csak a zsidók ölelő karjaiban található fel minden magyar ember az igaz boldogságot. Mert a zsidó önzetlen és áldozatra kész. És ez igaz! Önzetlenségét kimutatta a zsidóság e hazában akkor, midőn a Palesztinába vándorolhatás kedvezményét elutasította magától, áldozatra készsége pedig fényesen bebizonyította a tisztaeszleli esetnél a midőn még a Solymosi Eszter álhulláját is a pénz vétette föl a vízből. A politikai pártok e nagy czirogatása azonban mégis gyanús előttem, s ha komolyabban gondolkodom, be kell látnom, hogy azok az antiszemiták igen jóra való derék becsületes emberek, a kik nem akarnak minket se rászédni, se tőlünk pénzt kölcsönözni, nyíltan kibeszélik, hogy mit akarnak, és az ily őszinte ellenség többet ér száz gyanús jóbarátnál. Hogy a minket oly igen dicséret pártok mit gondolnak a nagy hízélgés mellett, eltalálni hamarjában nem tudom, csupán gyanítom, hogy drága lesz még nekünk az a sok jó szolgálat, a mit a számunkra az oly igen veszedelmeseknek hirdett antiszemiták ellenében, minden megbízás nélkül elkövetnek. Azért is csak azt mondom, hogy vigyázva támogassuk mi zsidók e pártokat, s a mely perczben észre fogjuk venni, hogy nem mi őket, hanem

ők akarnak minket kihasználni, fogjunk kezét az antiszemitákkal és buktassuk meg mind a három sakterpártot, az ország általános, nagy öröme. E bátor sakkhúzással még talán maguk a legvérmesebb isőcúzyánerek is kibékülnének velünk.

Ez volna azután az igazi fain politika!

Józsefvárosi horties nóta.

„Fehér ló” teteje coupa cserép,
Csizipel rajta egy árva veréb:
„Zihczene, zahczene, Szilágyi Deszö!
Verhovay lesz már a képviselő!”

„Nü!” mondja Auspitz „te kholya madár”
Goldstein is kontrázza: „thaz iz ja vár.”
Zihczene, zahczene, zümmög a szemit,
„Nü! már a veréb is egy antiszemit?!”

Advokát Hirschler gevaltot kiált,
Emlegeti Thaiszt és a kriminált.
Zihczene, zahczene, aj, schmerczliche wáj!
Kozma se segíthet, ha bohni muszáj.

„Fehér ló” tetején gyászlobogó,
A kapu fölött is gyászol a ló.
Zihczene, zahczene a „phiz” se segít,
Legyőzi Szilágyit egy „antiszemit”.

Inzultálnak a zsidók.

Hogy mindég a zsidó kezdi el a keresztényt inzultálni, az számtalanszor be lett már bizonyítva. Manapság is nem a legvakmerőbb kihívása-e az az összes magyarországi keresztényeknek, hogy Budapesten, az ország szívében épen Eötvös Károlyt lépetik fel a zsidók országgyűlési képviselőnek, azt az embert, ki az eszlári eset gyalázatos védelmével a keresztény haza igazságserető szívét gyilkolta meg? Nem hogy azon volnának, miszerint a sebek lassanként hegedjenek, de igyekeznek azokat bérenczeik által időről-időre feltépni. Mert hát voltaképen mit is akarhatnak Eötvös Károlyljal egyebet? Szolgálatait rég busásan megfizették, politikai elveit nem osztják, vallásilag nem testvérok, s így nem is lehet egyébre magyarázni az egész felléptetést, mint zsidó heczegésnek, a mely a keresztényeket ujabban csak inzultálni akarják. Ha őszintén békülni, s az engesztelődést óhajtának, akkor bizonyára sutba löknék azon embereiket, a kik a közeledést csak lehetlenitik.

A búcsújárók.

Búcsújáró hetek alatt
A sakter sziv majd megszakadt.
Ámde nem az imádságban,
Hanem a nagy drukkolásban.

Hej az a képviselőség!
Nem nagy hozzá a reménység.
Mégis meghozza tán nekünk,
Kitől annyi jót remélünk?

Igy sohajt fel valamennyi,
Töprengve, hogy mit kell tenni?
Nem használ a pénz s ígéret,
Mivel nyerjük meg a népet?

Az első szól: „Ilyen mellel
Nem törődöm egy duellel,
Az elég nagy népszerű tett
Duplán bélelt nadrág mellett.“

A másik mond: „Engem láta
Irgalmatlan tál saláta,
Nem kaptam hozzá pecsenyét,
Mégis rám kenték a szennyét.

A harmadik panaszolja:
Nincs egyetlen választója;
Még csak hirmondót se láthat,
Lapot, cikket földhöz vághat.

Negyediknek szava sincsen,
Nem tudja hová tekintsen,
Hütelenn lett hozzá Arad,
A többi is mind elmarad.

Az ötödik ravasz róka,
Szava, tette csupa móka,
Hogy a többit vigasztalja,
Ilyen szókra nyílik ajka:

„Kár ennyire szomorkodni,
Jobb lesz a dologhoz fogni;
Sült galamb nem repül szánkba,
Foglaljuk bár miatyánkba.

Pérez beszéd és irka-firka,
Nem megy arra rá a birka,
Hogy megnyirhassuk kedvünkre,
Gondoljunk külső mezünkre.

Nagyra beesülik majd a tényt:
Játszuk el a jó keresztényt
Furesábat is játsztunk mi már,
Még sem esett bennünk nagy kár.

Azt hiszik majd mind a gojok,
Mi vagyunk az imádójak;
A zsidó meg úgy is tudja,
Hogy ez a hat el nem hagyja.

Kóser Friczi és Tréfi Lojos.

— A híres fővárosi zsidó gavallérok. —

Friczi: Kkaptál-e már Eötvös czukkedlit? Biz az nem igen fám, de legalább mégis több a semminél azért, hogy Eötvösnek nagy eljeneket kiabáljunk.

Lojos: Lehherlich! Ilyen szeméttel vesztegetni meg az embert Mennyivel khülönb ember Falk, a mi Eötvösünknel! Az tiz forintot fizetett Aradon minden embernek, a ki csak bekísérte a vasútról, s még annyit sem követelt thölük, hogy éljenzzék.

Friczi: Thodod-e, hogy mért nem akarta Eötvös megnevezni azokat a Matlekovics választókat, a kiket az Ágoston féle röpirat kiadásával gyanusított?

Lojos: Mert khimélte őket.

Friczi: Nem biz az, hanem mert azoktól várt khiméletet.

Friczi: Miért pártfogolják a mi hülgyeink anynyira Eötvös Károlyt? Hiszen az hitetlen goj, a kihez ugy sem mehetnének férjhez.

Lojos: Igen ám, de azt hiszik, hogy ötvös vagyis aranyműves, és majd olesóbban adja a karpereczet.

Eötvös Károly bemutatója.

Főkort es. Im orrain! Itt mothatom ünöknek a híres Ötvös Károlyt, aki hogy miért híres, maga sem thudja. Főtulajdonsága az, hogy mindig hordóra állitják, rendesen elbeszél egy óra hosszágig, most épen e tholajdonságát óhajta produkálni.

Eintré egy szavazat, a mit pukedli nélkül meg-

köszön. Azt hogy mit beszél úgy sem érti meg senki, de nem is szükséges, elég az ha arra vigyáznak, hogy valamiképen ki ne jöjjön belőle a Nyiregyházi igazság. Mert csopáncsak azért kell rászavaznunk, hogy az a mi ott titok volt, ezentúl is titokban maradjon.

Jajtelesz és Pinkelesz.

Jajtelesz: Thodod-e Pinkelesz. hogy mi zsidók czodar egy hálátlan nép vagyunk?

Pinkelesz: Nü! Azt gondold hogy ojsá got mondasz nekhem?

Jajtelesz: Mit tett mi érettünk az utóbbi két év alatt Tisza miniszterelnök és a magyar kormány...

Pinkelesz: Hiszen ha ő nem lett volna, azóta már valamennyien Jeruzsálemben zabot hegyeznénk.

Jajtelesz: És most csopa háladatosságból thodod mit teszünk a khormány ellen?

Pinkelesz: Jaj, khine mond, ha valami özszeesküvés, mert én mielőtt khimondanád, meg szaladok.

Jajtelesz: Te szerencsétlen! Hiszen te is bűnös vagy velem együtt.

Pinkelesz: Gatt der gerechte! Hát mit cselekszönk mi?

Jajtelesz: Megválasztjuk csopa háladatosságból ellene Eötvös Károlyt!

Pinkelesz: Akkor boktassuk meg inkább, mert hátha majd megsokalja az orra alá borsolást Tisza Kálmán és helyetönk pártfogása alá veszi az antiszemitákat!?

Lúdmáj szeletek.

Miért tartja Mocsáry egyedül magát s a párt-hiveit függetleneknek, az antiszemitákat pedig nem? Azért mert ő és párthivei csakugyan függetlenek minden függetlenségi eszméktől.

Hát a zsidóktól?

Hja, arról azt hiszik, hogy azt nem látja senki.

Mégis csak szörnyűség, hogy Magyarország fővárosa a jövő országgyűlésre két zsidó képviselőt választ. Wahrmant és Eötvöst.

Hiszen Eötvös nem zsidó.

Nem ám, de rosszabb még annál is!

Ugron Gábor programmbeszédjének meghaladására komédiás czédulákon hívta meg a választóit.

Úgy is dukált, mert hiszen az egész programmbeszéde csopa komédiázás volt. Csak az a kár, hogy a tojás produkció ezúttal nem követte azt.

Wahrmann az antiszemitizmust választóitól tartott beszédjében reakciónak nevezte.

Ugyan mit érthetett akkor zsidó akció alatt?
Bizonyára szegény Solymosi Eszter esetét.

50

Szilágyi Dezső meg az antiszemitizmust beteges tünetnek keresztelte.

E mondása után ítelve úgy látszik, hogy a beteges tünet Szilágyi Dezsőnél mutatkozik, kényszerülve levén a zsidóérdekek hűségese szolgájává alázni magát.

50

Budapesten a ferencvárosiak
Tudják legjobban, hogy mit akarnak?
Edzeni óhajtják maguk,
S tompa keményre szavaznak.

Senériádák, vagy al és főjegyzőségre való pályázatok, vagy a zsidó pártfogás melletti nagyszerű bukás. Nagyon hosszadalmas. Rövidebben megírva szivesen megtettük volna. — Uj nóta. Igen jó. — Salabakter. Közölhetlen. — Czéczó. Nem szokott azt a zsidó hordani. — A körül izés csárda bérlője. Bár ott bérelne valamennyi. — Lúdmáj helyett disznómáj. Gusztus dolga biz az. — Lidércz nyomás alól menekülő zsidó. Ne hagyja menekülni, csak nyomja tovább. — A zsidó házaspár. Neje mint egy hűbos vöcsök, Magának a nyála fröcsög... Kezdetnek nem lett volna rossz de a többi versorok maguk is nem folynak, hanem csak fröcsögnek. — Szemita és szibarita. A hasonlatok rendkívül sántítanak, különben is a szibaritaságnak semmi köze a szemitasághoz. — Vigan kiált: talli-hó! Nyúlat fogott a zsidó. Azt már magam is szeretném látni. Jelentse be az országos vadász védegytelnél, az majd megbüntetteti, a miért tilalmas időben merete megselekedni. Vagy szerződtesse a jövő ősze nyulkergetőnek. — A két Tompa. Jobb verset érdemelt volna. — A kecskeméti urirönd Ha csak egyesekre értené, egészen más volna, de az egész rönd, azt már nem híhetöm. — Zsidó kapitány. A kapitányokat ne bántssuk, azok úgy is megszenvedtek odáig, a míg a kapitányságig fölvttek. — Három sakter Czeglédre tart, Szűzvért eresztni kész, Kezökben hosszú bicska van, Szakállukon penész. Olyasmi czélért bizony még azok is örömet utaznának, a kik se nem sakterek, se nem penészesek, de bicskájuk van. — Fogy a zsidó holdtöltevel. Akkor csak had teljék; de azért a verse közölhetlen. Jövre talán szerencsésebb lesz egy másik közleménnyel. Az elutasítás ne csüggyessen el senkit. — Kecskemét. Azokat az országgyűlési képviselőket, a kik a zsidókérdésben úgy nyilatkoztak, ha nem is neveztek magukat nyilant antisemitáknak, becsléni tudom és nem bántom. Alakulhatnak a dolgok úgy, hogy azok még mind a mi embereink lesznek. — Szepes k. Szives küldeményét vettük s lehet, hogy fel fogjuk használni a választások után. — Számrejtvény. Jó és közölni fogjuk. — A kecskemétiékhöz, Ludmájszelet. Az utóbbi sikerültebb az elsőnél, a melynek a vége gyenge volt és le kelle nyesnünk Jövre is szivesen látjuk. — A zsidóiskolából. A klúkkac nem eléggé csattanós. — Temesi. Lapunk pártolásáért fogadja köszönetünket. A kívánt lapokat megküldtük. — Alsó-Sajó. Megye a „Füstölő“ rendszeren? Üdvözlét. — Több kéziratból és levélről jövő számunkban.

Tisztelt közönség!

Van szerencsém önöket beinvitálni az országgyűlési választások szerencsés kimenetelére rendezendő valamennyi sakterbanketre. A főrendezést maga Eötvös Károly, a világ valamennyi sakterének érdemduz fejedelme vállalta el.

Az étel és ital mindenki ingyen kapja, csapja, csupán az étlap kerül félevenként egy forintba.

A pontos értesítéseket és névre szóló külön meghívókat közvetíti

Zöld Ördög.

Az 1884. július elsejével új előfizetést nyitunk a „Füstölő“-re.

A „Füstölő“ előfizetési ára.

Egész évre..... 2 frt.

Fél évre..... 1 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük mindazon tisztelt előfizetőinktől, kiknek előfizetésök f. év június végével lejár, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

Bartalits Imre,

kiadó.

Budapest. VIII. Eszterházy-utca 12.

A „Füstölő“ I. és II. évfolyama füzve 3 frt helyett 2 frtéért rendelhető meg a „Füstölő“ kiadóhivatalában.